

ఔర్హాన్తిష్ఠా

రివ్యులు పెంకట సత్కరించి రివ్యు

(దశాబ్దాల క్రిందటి తెలుగు వారి జీవన విధానాలకు అర్థం పట్టిన సరదా కబుర్ల సమాపోరం)

-137-

(14' మార్క్యు 70, ఆంధ్రప్రద్వారా బినప్రతికలో ప్రచురితం)

ఒక యువకుడు ఒక యువతిని ప్రేమించి, పెళ్ళి విషయం ఆ పిల్ల తండ్రితో సంప్రతించడానికి వచ్చాడుట. ఆ తండ్రి కుర్రాణ్ణి అడిగాడుట "నువ్వు ఏం చేస్తున్నావు?" అని.

దానికి ఆ కుర్రవాడిలా అన్నాడుట "ప్రస్తుతం ఏమీ చెయ్యడంలేదుగాని చెయ్యాలంటే ఏదైనా చెయ్యగలను. అది అవసరాన్ని బట్టి వుంటుంది" అన్నాడుట.

"ఆ సోదంతా దేనికయ్యా? ఏం చెయ్యగలవో చెప్పు?" అని ఆ గృహస్థ అడిగాడుట.

ఆ యువకుడు వెంటనే అన్నాడుట "పొడుంకాయతో బాంబు తయారు చెయ్యగలను. సీసాలో బేతాళుణ్ణి బిగించగలను" అని.

"నీ ముఖం నువ్వేం చెయ్యగలవు? గారడి ఏమన్న నేర్చుకున్నావా?" అని గృహస్థ ప్రశ్న.

"గారడీ అంటారేమిటి? నాకున్న సహజ ప్రతిభను గురించి చెప్పుతున్నాను. నాకు తెలియని విద్యలేదు. శాస్త్రాలన్నీ చదివాను. నవయుగ పౌరుణ్ణి మళ్ళీ మాట్లాడితే వీరుణ్ణి" అన్నాడట ఆ యువకుడు.

"వీరుడవని తెలుస్తూనే వుంది. నీ వీరత్వం ఆడిల్లల్ని మోసం చెయ్యడంలో బాగా పనికివస్తోంది. ఇంతా చేస్తే ఆ ప్రేమించిన పిల్లకు అన్నం పెట్టగలవా?" అని ఆయన మరో ప్రశ్న వేశాడుట.

"అన్నానికేం కొదవండీ. అన్నం పెట్టడానికి డబ్బు కావాలి. ఆ మాట నిజమే. కానీ ఈ రోజుల్లో డబ్బు సంపాదించడం కష్టమండీ? దానికి కష్టపడటమొక్కటే మార్గం కాదు ఈ రోజుల్లో. టోకరా వుంది చూశారూ. అది టోకు వ్యాపారం లాంటిది. మోసం వుంది చూశారూ అది మంచి కమీషన్ వ్యాపారంలాటిది. అట్టపోసం చూశారూ అది ఆటోమాటిక్ ప్రైఫిట్ లాటిది. అన్ని కాకపోతే విరాళాలు ప్రోగుచేయడం చూశారూ. అది ఘురానాగా నజరానాలు స్వికరించడంలాటిది.

"ఇన్ని విద్యలు దగ్గర వుండగా మీ అమ్మాయికి రోజుకో పట్టిడు అన్నం పెట్టలేకపోతానా? అంతగా వండుకోడానికి తీరుబడి లేకపోతే రెండు రోట్టెలు పెట్టి, ఇంత ఓవల్స్ త్రాగించలేకపోతానా? మీ అమ్మాయి కడుపు నింపడం మనస్సు నింపడం అంత లెక్కలో సంగతి కాదు. కనుక మీరు కాళ్ళు కడిగి నాకు సమర్పించడం శాంతియుత పరిపూర్ణమవుతుంది. కాదంటారా? ఏదో ఒక ఆధునిక కథావస్తుగా మారిపోతుంది బాగా ఆలోచించుకోండి. ఎలా అయినా నాకేం భయంలేదు" అన్నాడట ఆ నవయుగ వీరుడు.

ఇలాటి ఆశ్రూకరమైన ఇతిపుత్రాలెన్నో వినిపిస్తున్నాయి ఈ రోజుల్లో. ఏ యువకుళ్లి గురించి చెప్పవలసివచ్చినా "ఆస్థిపాస్తులకేంగానివ్వండి, అభండమైన తెలివితేటలున్నాయి. ప్రపంచంలో తల ఎత్తుకుని తిరగ్గలడు, పదిమందిని పోషించగలడు" అని చెప్పడం మామూలైపోయింది.

పెరిగి పెద్దవాడైన తర్వాత ఏ పనిలోనూ తలదూర్ఘకుండా విచ్చులవిడిగా తిరుగుతున్న ఓ యువకుళ్లి గురించి తండ్రి ఇలా చెప్పాడు "మా వాడికి అంతులేని తెలివి తేటలు ఉన్నాయి. కాని వాటిని ఎలా ఉపయోగించాలో తెలియక అలా తిరుగుతున్నాడు. ఆ తెలివితేటలనే మహా ప్రవాహానికి డామ్ కట్టాలి. అప్పుడేవో రెండు ముఖ్యమైన పనులు కల్పించి వాటిని కుడి కాల్పు, ఎడమ కాల్పుగా చేసి నీరు వదలాలి. అప్పుడు వాడు మా కుటుంబానికి కాదు. ఆంధ్రదేశానికి ఎంతో ఉపయోగపడతాడు" అని.

పాపం. ఆయనగారికి కొడుకు తెలివితేటలమీద అంత అభిమానం వుంది. అసలు చాలామంది తండులు కొడుకుల తెలివి తేటలు చూచి "వీడికిన్ని తెలివితేటలేలా వచ్చాయో? తలచుకుంటే విచిత్రంగా వుంది వాడితో పోల్చుకుంటే నా తెలివి తేటలు ఎన్నోవంతు? నిజానికి నాకే కాదు మా వంశంలోనే ఇలాటి తెలివితేటలు లేవు. వీడికెలా వచ్చాయో, వరంలాగా వచ్చాయి" అని ఉబలాటపడుతూ వుంటారు.

సహజంగా మానవుడికి ఈనాడు పుట్టుకతో వచ్చే తెలివితేటలు కాక, పదవుల్లో నుంచి, సొమ్ములోనుంచి అంతులేని తెలివితేటలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. "కుర్చీ తెలివితేటలని" క్రొత్తగా ఒక రకం బయలుదేరినాయి. నిన్నటి దినం మాసిపోయిన సున్నంలాటి ముఖంతో ఊరంతా తిరిగేవాడు ఏదో ఒక కుర్చీలో చేరగానే అపర బృహస్పతిగా మారిపోతున్నాడు.

కాలాన్ని గురించి మాట్లాడతాడు. కళల్ని గురించి మాట్లాడతాడు. రాజకీయాలను వల్లించి, ప్రగతికి అవసరమైన మార్పులు సూచిస్తాడు. అన్నటికి మించి, అతగాళ్లి అదివరకు ఎరుగున్న వాళ్ళదగ్గిర కూడా క్రొత్తరకం పోజులు పెడతాడు. తన ముఖంలో క్రొత్త రకం రోజాలు వికసిస్తున్నాయని తన మనస్సులో తెలివితేటల పేరిటి దొంతర మల్లెలు విరఱుస్తున్నాయని ఎంతో ముచ్చటపడతాడు.

జీడీలకు నువ్వు పప్పు అద్దినట్లు తను మాట్లాడే ప్రతి మాటకూ, తెలివి తేటల్ని అద్దాలని ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు. 'ఈ 'పప్పు' ఆ కుర్చీ కింద డబ్బాలో పోసి వుంటుంది. గుప్పెడు గుప్పెడు తీసి వాడుకుంటూ వుంటాడు. తనకు ఏ విషయం తెలియదని అంగీకరించడు. గట్టిగా తెలియదని తట్టిన విషయాలు వ్స్తే "అది అంతే... వివరంగా చేప్పి వ్యవధి నాకు లేదు. వెయ్యి సమస్యలు కాని అది మాత్రం అంతే" అని గట్టిగా అరవడం అలవరచుకుంటాడు.

ఇవి కుర్చీ తెలివితేటలు, ఏ కుర్చీకి తగిన తెలివితేటలు దాంట్లో వుంటాయి. మరి అలాటి కుర్చీ తెలివితేటలకు ఇవతల వాళ్ళు మూర్ఖపోవడం కన్న చేసిదేం వుంటుంది?

కొందరికి బ్యాంకు బాలెన్నులో నుంచి అద్భుతమైన తెలివితేటలు పుట్టుకు వస్తాయి. కాళుడు కాళిదాసుగా మారిపోయినట్లు అమాంతంగా మహాకవి అయిపోతూ వుంటారు ధనవంతులు.

"ఆ విషయం నాకు తెలియదనుకుంటున్నారా? మీ కంటే బాగా తెలుసు. కావాలంటే చెప్పుతా వినండి" అని ప్రారంభించి ఆ విషయంతో సంబంధం వున్న లేకపోయినా విచ్చులవిడిగా మాట్లాడ్స్తాడు ఒక అరగంటదాకా. ఆ ధనవంతుడితో ఏదో పనివున్న వాళ్ళకి ఆ మాటలు ఎంతో బాగుంటాయి.

"అబ్బా ఎంత చక్కగా చెప్పాడు? అసలంత మంచి ఆలోచన ఎలా తట్టిందో ఆయనకు?" అని అవసరంకొద్దీ అమందానంద కందకళిత హ్యాదయారవిందులవుతూ వుంటారు ఆ తరగతి నరులు.

సామ్యు వుంటే తెలివితేటలు ఆకాశగంగలా ఉరుకుతాయి. ఎంతవాడయినా కావచ్చు. డబ్బుంటే మేనేజింగ్ డైరెక్టరు కావచ్చు. ఎలాటి కంపెనీకైనా సరే. ఆ సంస్థ యాటమిక్ ఎన్జినీరింగ్ చెందింది కావచ్చు. ఆటో మెకానికు చెందిందయినా కావచ్చు. ఆ వ్యక్తి దస్తు చేసి క్రింద "మేడ్" అని వ్రాసుకోవడానికి ఏం అభ్యంతరం వుండదు.

డబ్బుంటే ఎన్నన్నా కావచ్చు. ఎన్ని తెలివితేటలైనా సంపాదించవచ్చు. ఊరికినే వూరిపోతున్న తెలివితేటలు, డబ్బు, పదవీ వుంటే వరదలాగా వచ్చి పడటంలో ఆశ్చర్యమేం వుంది?

Post your comments